

عنوان مقاله:

تامین اشتغال یا تامین خدمات و دسترسی بررسی سهم عوامل مختلف در احساس نابرابری در مقیاس منطقه ای، مورد کاوی مجموعه شهری اصفهان

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پدافند کالبدی با محوریت عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

شیدا رنگرز - کارشناس ارشد برنامه ریزی منطقه‌ای، دانشگاه علم و صنعت ایران،

محمدصالح شکوهی بیدهندی - استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران

سیدعبدالهادی دانشپور - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران،

خلاصه مقاله:

نابرابری به عنوان یکی از موضوعات مورد بحث در حوزه ی برنامه ریزی منطقه ای است، که به دلیل وجود جنبه ها و وجوه مختلف تاکنون بسیار مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. فارغ از جنبه های مثبت و منفی و لزوم وجود یا عدم وجود آن، دو بعد ذهنی و عینی را میتوان ازجمله مهمترین جنبه های موضوع نابرابری دانست. بدین ترتیب احساس نابرابری به عنوان اصلیتترین شاخص بعد ذهنی نابرابری تعریف میشود؛ که عوامل مختلف اقتصادی، اجتماعی و ... ازجمله وجود دسترسی به خدمات و امکانات عمومی مناسب و همچنین نحوه ی توزیع ثروت و درآمد بر آن تاثیرگذار هستند. اما آنچه در این پژوهش مدنظر است، پاسخ به این پرسش اساسی است که آیا اقدامات شهروندان برای کاهش نابرابری در ارائه خدمات و امکانات در سطح منطقه (مشابه سازی و استانداردسازی سطوح و سرانه ها) اثر معناداری بر کاهش احساس نابرابری دارد در راستای پاسخ به این پرسش، پژوهش حاضر به عنوان پژوهش توسعه ای (به لحاظ هدف)، با کمک ابزار پرسشنامه، متغیرهای تاثیرگذار بر شاخص احساس نابرابری را در سطح هر یک از شهرستانهای مجموعه شهری اصفهان موردسنجش قرار میدهد. حجم نمونه مطالعاتی برابر با 301 مورد، محاسبه شده است. همچنین شهرستانهای منطقه به لحاظ برخورداری از امکانات و خدمات عمومی به روش شاخص مرکزیت رتبهبندی شدهاند. در نهایت نوع و میزان ارتباط بین متغیرها با بهره گیری از روش همبستگی (پیرسون) موردسنجش قرار گرفته است. یافته های مطالعه نشان میدهد که علی رغم آنچه به نظر میرسد، احساس نابرابری در بین ساکنان هر شهرستان ارتباط معناداری با میزان برخورداری آن از امکانات و خدمات رفاهی در سطح منطقه ندارد. بلکه آنچه مستقلا ی بر شاخص احساس نابرابری تاثیرگذار است؛ نظام توزیع ثروت و درآمد در جامعه و خانوارها است. به عبارتی دیگر اقدامات توسعه ای برابر خواه برنامه ریزان باید علاوه بر تلاش برای یکسانسازی سطوح و سرانه های کاربریها و خدمات (کاهش نابرابری توزیعی)، درصدد کاهش فاصله های درآمدی و ضریب جینی (کاهش نابرابری اقتصادی) باشند. این امر ضرورت برنامه ریزی برای توانمندسازی مناطق و کارآفرینی را فراتر از برنامه فیزیکی مشخص میسازد.

کلمات کلیدی:

احساس نابرابری، عوامل موثر بر ایجاد احساس نابرابری، نابرابری اقتصادی، ضریب جینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/954531>

